

POŠKOLÁK

TISKNOU A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Bilancujeme

Od začátku září již uplynulo půl roku a nastává čas bilancování toho, co se nám povedlo a co nikoliv. Máme za sebou zápis do první třídy. Celkem na naší škole přivítáme 10 nových prvňáčků a věříme, že se jim u nás bude líbit. Zároveň letos naši školu opustí sedmnáct žáků a žákyň devátého ročníku, z nichž byli již někteří přijati na školy, které si vyvolili. Doufáme, že nám na nových působištích neudělají ostudu a také, že hned poté, co obdrží rozhodnutí o přijetí, nehodí za hlavu své studijní povinnosti zde.

Během tohoto půlroku jsme byli postaveni před celou řadu nových úkolů. Konkrétně realizujeme dva projekty financované z Evropského sociálního fondu. Oba tyto projekty plynule běží a jejich cíle jsou postupně naplňovány. Naše škola byla také oslovena Národním ústavem pro vzdělávání a stala se jednou z pilotních škol, které ověřovaly evaluační (hodnotící) nástroje, již budou v budoucnu dány školám zdarma. Projekt se jmenuje Cesta ke kvalitě a v jeho rámci všichni pedagogové a žáci prostřednictvím internetu vyplnili dotazníky, které mapovaly např. vztahy uvnitř školy. Koordinátorkou na naší škole se stala Mgr. Marie Šimková. Poněvadž je naším cílem poskytnout žákům co nejlepší vzdělání, musíme se i my sami vzdělávat a hledat nové postupy a styly, které jsou často odvislé od posledních poznatků psychologie a neurologie a fungování lidského mozku. Proto se celý pedagogický sbor účastnil celkem šestnáctihodinového školení, které bylo rozděleno do dvou bloků. Jeden z bloků se jmenoval Učební styly v praxi a druhý Poznáváme učební styly žáků. Celým kurzem nás provázel Mgr. Petr Vladyka, kterému za jeho motivaci, vedení a předané informace patří velký dík. Možná, že jsme se s ním neviděli naposledy. Je velká škoda, že ačkoliv pedagogové z okolních škol obdrželi naše pozvání, žádný se nezúčastnil. V podobném duchu se nese i další aktivita, jejíž hlavní aktérkou a také koordinátorkou je Mgr. Marcela Horká. Tento projekt nese název **Nautilus** (Naučíme tě učit se). První školení pro

koordinátory má již za sebou a nyní čeká na další navazující, kde se dozví nové informace o pokračování této aktivity.

Já sám jsem podával žádost o finanční příspěvek nadaci ČEZ. Projekt se jmenuje Oranžová učebna. Jeho cílem je zkvalitňovat výuku fyziky a chemie na školách. Pokud bychom s touto žádostí měli úspěch, umožnilo by to vyměnit alespoň část vybavení učebny fyziky, jejíž stav je velice smutný. Co nás dále tíží, a také se k tomu řada z vás rodičů vyjadřovala ve SWOT analýze školy, je stav sportoviště. Ačkoliv nejsme jeho vlastníky, leží nám na srdci bezpečnost žáků, kteří na toto hřiště chodí ve svém volnu i v hodinách tělesné výchovy. Mé obavy se naplnily, neboť po nedávné revizi bylo shledáno, že většina hracích prvků je nevyhovujících a měla by být odstraněna. Revizní zpráva bude také hlavním bodem jednání školské rady, kterou hodlám v nejbližší době svolat. Co se týče aktuální finanční situace ve školství, nezbyvá mi než dodat, že hůře snad už být nemohlo. Pouze dvě položky jako příklad. Na celý rok máme k dispozici pouze 33 000 korun na učební pomůcky a školení pro pedagogy. Toto je klíčem k vysvětlení, proč jsou učebnice tak zastaralé. Při ceně jedné učebnice cca 160 Kč, nástěnné mapy cca 2500 Kč či žíněnky 3600 Kč sami vidíte, jak nedostatečná je to částka, a to nemluvíme o učebních programech. Z této částky však musíme také zaplatit i případnou nemocenskou, pokud nám dojde oněch 13 000 korun, které jsme na tento rok na nemocnost dostali. Podotýkám, že to je částka za jednu nemoc a některé školy již mají tyto částky vyčerpané. Více než kdy jindy budeme potřebovat spolupráci a podporu ze strany našeho zřizovatele, kterému patří velký dík za to, co pro nás již dělá, např. nám zapůjčil kopírku, neboť ty naše 15 let staré již dosloužily, náhradní díly prostě nejsou a finanční prostředky na novou také ne. A tak budu psát žádost o nový grant.

Aby závěr článku nevyzněl tak pesimisticky, je jaro, sluníčko svítí, příroda se probouzí, v kanceláři vříská papoušek a já jsem vytáhl kolo a běžky odnesl zpátky na půdu.

Mgr. Petr Hlávka, ředitel školy

Obrázek na titulní straně vystříhovala *Nikola Žampová* – 9. tř.

Výrobky žáků keramického kroužku

Cesta ke kvalitě

Kdo čekal na tomto místě další povídání o nějakém pojmu začínajícím na kyber-, bude asi zklamán. Chtěla bych vám ale přiblížit jinou věc, která se také týká počítačů a vašich dětí – projekt MŠM s plným názvem „AUTOEVALUACE - Vytváření systému a podpora škol v oblasti vlastního hodnocení“ (CZ.1.07/4.1.00/06.0014) neboli „Cesta ke kvalitě“. Tento projekt realizuje Národní ústav odborného vzdělávání a je financován z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky.

Naše škola byla vybrána, jako druhá z Královéhradeckého kraje, aby se stala pilotní školou tohoto projektu. Všechny základní a střední školy v ČR mají zákonnou povinnost pravidelně provádět zhodnocení své vlastní práce, tzv. autoevaluaci, a to pravidelně vždy za období tří let. Podívat se ale s určitým nadhledem na své vlastní působení není nic jednoduchého. Přitom ale jedině dobře provedené vlastní hodnocení školy dokáže ukázat klady i zápory dosavadní práce a může se tak stát odrazovým můstkem k pozitivním změnám a zároveň k posílení autonomie škol. Cesta ke kvalitě proto nabízí ředitelům škol pomocnou ruku.

NÚOV nachystal pro pilotní školy nástroje dotazníkového typu pro elektronické vyplnění. To sice chtělo počáteční časovou investici ve smyslu zaregistrovat se na portál, zadat nutné vstupní údaje o žácích a pedagozích, mít k dispozici dobře vybavenou počítačovou učebnu, ale pak se už mohlo hned jít na věc. Testováním během měsíce března prošli všichni učitelé a žáci 2., 4., 6. a 8. třídy.

Přínos pro školu spočívá v tom, že jsou škole vygenerovány zprávy s výsledky automaticky a okamžitě. Škola potom s nimi může pracovat a zaměřit se na oblasti, kde se ukáže, že je co zlepšovat. Výsledky samozřejmě nejsou samospasitelné. Je důležité umět si s nimi poradit a na základě těchto doporučení vyvolat živou debatu v pedagogickém sboru, na půdě školské rady, na rodičovských schůzkách, u zřizovatele atd.

Naše škola nemá v poslední době příliš mnoho žáků, a tak je naším společným cílem, aby bylo dětem na naší základní škole dobře, aby do ní chodily rády a přitom se naučily to, co ze školy umět mají. Vedení školy se snaží objektivně vyhodnotit silné a slabé stránky školy, viz proběhlá SWOT analýza, s čímž by nám tento projekt měl pomoci. Pak budeme moci přijmout všechna finančně, personálně a prostorově reálná opatření ke zlepšení kvality vzdělávání na naší škole.

MŠ

Kdo měl pěkné pololetní vysvědčení?

1. – 5. třída – *samé jedničky*

1. třída

Hanel Jan
Hrušková Denisa
Jelínek Tadeáš
Kaněrová Adéla
Krsek Jan
Kudrnáčová Natali
Mohrová Anežka
Nováková Valentýna
Nýč David
Paar Martin

2. třída

Pavlová Silvie

3. třída

Nýčová Jitka
Paar Michal
Středová Lucie

4. třída

Kaněra Tomáš
Nováková Natálie
Šiborová Adéla
Volfová Kristýna

5. třída

Martincová Kateřina
Žďárská Eliška

6. - 9. třída. – *vyznamenání*

6. třída

Bittnerová Kristýna
Bujalský Vojtěch
Kapounová Karolína
Kohoutová Magdaléna
Ladigová Jiřina
Prokop Šimon
Serbousková Iveta
Teuber Pavel - samé jedničky
Žampová Lucie

7. třída

Faltysová Barbara
Jirmanová Eliška
Matějka Jaroslav
Mikulková Pavla
Středová Pavla
Štodt Daniel

8. třída

Gotvald Josef
Jirásková Renata – samé jedničky
Supíková Adéla - samé jedničky
Teuberová Petra - samé jedničky
Vítebský David - samé jedničky

9. třída

Dlouhý Dominik
Svatoš Filip - samé jedničky
Trohořová Lucie
Ulrych Jakub
Žampová Nikola
Žďárský Martin

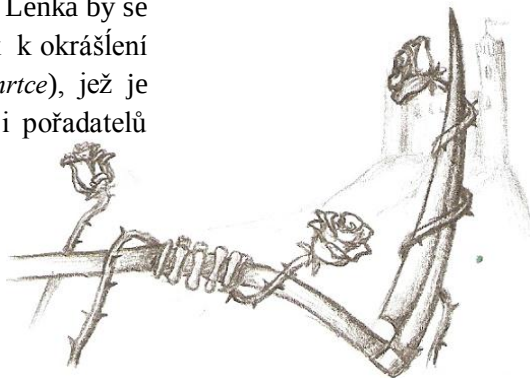
Opravdu má talent

O tom, že má **Lenka Matětková** výtvarný talent, mluví vyučující i její spolužáci již několik let. V rámci naší školy jsou totiž její výtvarné práce vždy výrazně nejlepší. V letošním školním roce je Lenka již žákyní 9. ročníku a čekalo ji tedy rozhodováním „kam dále.“ Byli jsme rádi, že si vybrala školu s výtvarným zaměřením a zároveň jsme byli napnuti, jak se svým talentem obstojí v konkurenci žáků z jiných škol.

Přijímací a talentové zkoušky na STŘEDNÍ ŠKOLE PROPAGAČNÍ TVORBY A POLYGRAFIE VE VELKÉM POŘÍČÍ Lenka absolvovala již v lednu. Na zvolený obor **GRAFICKÝ DESIGN** se hlásilo celkem 49 žáků. Uchazeči řešili didaktický test z českého jazyka a test všeobecného přehledu o výtvarné kultuře. Talentová zkouška trvala šest hodin a měla dvě části – kresbu a malbu. Dále komise posuzovala vysvědčení ze základní školy a domácí výtvarné práce uchazečů. Obdržené rozhodnutí o přijetí bylo pro Lenku, její rodinu a naši školu velmi příjemné. Nejen že Lenka byla přijata, ale mezi 25 přijatými uchazeči obsadila v celkovém hodnocení 5. místo, a v praktické talentové části byla ze všech nejlepší! Ještě jednou gratulujeme!

Dalším úspěchem a zároveň i závazkem je pro Lenku nabídka být jednou z těch, kteří vytvářejí sbírku Pár střípků. O co se jedná? O sborník vybraných básní v soutěži O českou báseň roku, pořádanou každoročně v Jihlavě. Lenka by se měla stát ilustrátorkou a přispět tak k okrášení sbírky (viz *Ilustrace k básni O paní Smrtce*), jež je výsledkem celoročního úsilí básníků i pořadatelů této soutěže. **LS**

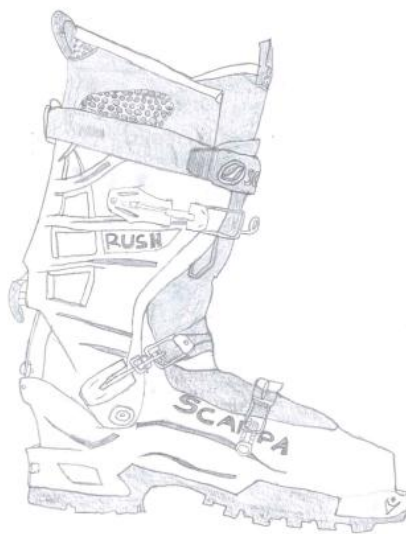
Lyžařský výcvik

Výcvik v Radvanicích byl parádní. Každý den jsme vstávali ve čtvrt na osm a v osm byla snídaně. Po snídani jsme měli trochu volného času a někteří chodili do blízkého obchodu. V 9 hodin už jsme byli připraveni před penzionem a těšili jsme se na to, až si zalyžujeme nebo „zasnowboardujeme“. Když jsme došli na sjezdovku, byli jsme celí udýchaní, protože cesta na svah byla docela dlouhá. Vždy ráno, než jsme šli na vlek, byla malá rozcevička. Byly tam dvě sjezdovky - jedna kratší, mírnější a druhá dlouhá, prudká. Bylo tam také občerstvení, do kterého jsme se mohli jít kdykoliv ohrát. Zpátky do penzionu jsme se vraceli asi o půl dvanácté. Převlékli jsme se a trochu jsme si odpočinuli, ale stejně jsme spíše tropili hlouposti. Odpoledne se zase lyžovalo.

Ve středu jsme místo odpoledního lyžování šli na procházku a potom někteří šli na večerní lyžování. Ve čtvrtek ráno jsme měli závody. Museli jsme projíždět mezi brankami a být co nejrychleji dole, večer bylo vyhlašování vítěze. Bohužel v pátek už jsme jeli domů. Všichni jsme dojeli zdraví, což je nejdůležitější.

Napsala: **Eliška Jirmanová**

Josef Gotvald – 8. tř.

Týden bez lyžáku

Dagmar Černá – 8. tř.

Týden, kdy byl uskutečněn lyžařský kurz, byl tím nejlepším týdnem za celý školní rok. Hned v pondělí jsme se my, kdo jsme zůstali ve škole, sešli s pohodovou náladou, každý si užíval nádherného klidu a míru. Hned jsme si se sedmáky padli do oka. Neuvěřitelně skvěle jsme se bavili. Každý se bavil s každým. Nezapomenutelnou hláškou dne bylo: „Já tady nemám ku-kuličku!“ Chvilí nám trvalo, než jsme se dosmáli. Nikomu nikdo nechyběl. V úterý Pepa přinesl Wii. Všichni jsme si zahráli a smíchy jsme se drželi za břicha. Ve středu jsme s údivem šli s paní učitelkou Krausovou na počítače. Nejlepší hlášky byly od Michala, který popisoval to, co asi dělají na „lyžáku“. Následující den se nesl v duchu Wii. Zahráli jsme si baseball, olympijské sporty a podobné hry. Pátek byl o poznání smutnější. Nikdo se netěšil na návrat své třídy. Domluvili jsme se, že by bylo nejlepší, kdybychom se rozdělili na 7 + 8. A a 7 + 8. B. Bylo nám líto, že tento týden tak brzy skončil. Chtěli bychom si to zopakovat.

Napsala: **Petra Teuberová**

Šimon Stolin – 7. tř.

Bruslení v Jaroměři

Dne 1. 12. 2011 se 8. a 9. třída vypravila na zimní stadion do Jaroměře bruslit. Ráno po první vyučovací hodině jsme se vydali na autobus. Po chvíli čekání přijel a jeli jsme do Třebešova. Tam jsme vystoupili a čekali na spoj. Když autobus dorazil, opět jsem nastoupili a jeli konečně do Jaroměře. Když jsme dorazili, tak jsme šli pěšky k zimnímu stadionu. Tam jsme si navlékli brusle a začali jsme bruslit. Na začátku někteří padali, ale pak už nám to šlo. Užili jsme si tam dvě krásné hodiny a jeli jsme domů. Další den se zjistilo, že jeden žák měl zlomený prst a jedna žákyně měla něco se zápěstím.

Napsala: **Adéla Pöllnerová**

Jaroslava Zemčíková – 9. tř.

Dušan Gavlas – 9. tř.

Dne 12. 12. 2011 jela 6. a 7. třída s paní učitelkou Černou na bruslení do Jaroměře. Jeli jsme linkovým autobusem od obchodu a přestupovali jsme ve Velkém Třebešově. Když jsme přijeli, tak jsme šli ke stadionu. Tam jsme chvíli hledali vchod, pak jsme ho nakonec našli. Převlékli jsme se a šli bruslit. Ti, kteří měli tupé brusle, si je mohli dát nabrousit. Vyšli jsme na led a už tam přicházely další školy. Žáci měli možnost koupit teplý nápoj v automatu. Když už jsme tam byli sami, tak jsme hráli s paní učitelkou Černou na babu. Pády byly časté a možná pro někoho bolestivé. Po dvou hodinách jsme odcházeli na autobusovou zastávku a jeli jsme přímým autobusem zpátky. Někdy bychom si to rádi zopakovali.

Napsala: **Kristýna Bittnerová**

Bruslení ve Chvalkově

Při tělesné výchově s paní učitelkou Černou šla 6. a 7. třída bruslit na chvalkovický rybník. Všude se povalovala velká vrstva sněhu. Museli jsme si led vyhrnout sami. Ti, co měli brusle, se snažili bruslit na zasněženém ledě. Ti, co brusle neměli, vyhrnovali led. Vyhrnuli několik cestiček, ve kterých se dalo bruslit. Při hustém sněžení se museli cestičky průběžně obnovovat. Bylo i pár pádů, protože cestičky nebyly moc široké a bylo i pár srážek. Když skončila hodina, nikomu se z ledu nechtělo.

Napsaly: **Petra Středová, Eliška Jirmanová**

Dne 9. 2. 2012 šla 3. a 4. třída o hodině tělesné výchovy bruslit. Paní vychovatelka Lucie Kaněrová naučila pár dětí překládat. Bylo hodně pádů, Martinka Trohořová spadla a praštila se do hlavy. Sice ji chvíli bolela, ale naštěstí se jí nic nestalo. Nejrychlejší byli Natálie Nováková a Šimon Horných.

Napsaly: **Lucie Středová, Michaela Holanová a Kateřina Hradecká**

Turnaj ve FLOORBALLE

Nastal velký den - čtvrtek 16. 2. 2012, protože nás čekal turnaj ve florbalu „O pohár ministra školství.“ Moc jsme se na něj těšili. Turnaj se konal v Jaroměři. Ráno jsme se sešli na autobusovém nádraží a vyrazili jsme směr sportovní hala. První nás čekal tým ze ZŠ Krčín. Tento tým byl složen z téměř samých florbalistů, kteří hrají ligu za dorost. Ale co nastalo! Uplynulo pár vteřin a my jsme dali první gól. Poté jsme skoro stále hráli v oslabení a tři minuty před koncem jsme prohrávali 2:1 a najednou se náš hráč dostal do úniku a vyrovnal to na konečný stav 2:2. Za tento zápas jsme brali bod a čekala nás nejtěžší škola ZŠ Plhov, která je školou sportovní. Do zápasu jsme vyrazili energicky, ale prohráli jsme 7:0. Touto prohrou jsme ztratili šanci na první místo. Nakonec jsme měli hrát se ZŠ Boženy Němcové. S tímto týmem jsme si v pohodě poradili a vyhráli 8:2. Skončili jsme třetí se ztrátou jednoho gólu na druhý Krčín. Chybělo jedno vítězství a byli bychom první.

Napsal: **Filip Svatoš**

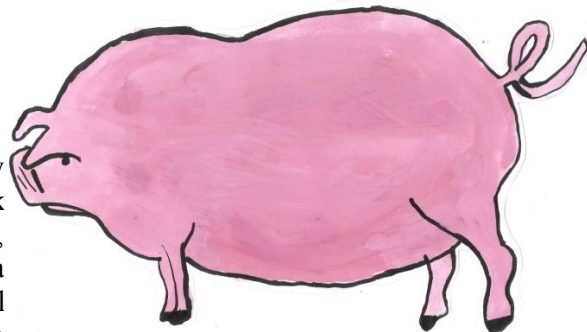
Tradiční zabijačka

Akci s tímto názvem zorganizoval kulturní výbor Chvalkovice v sobotu 18. 2. 2012 na zdejším koupališti. Zajistit vše potřebné dalo určitě hodně práce a starostí. Na žádost organizátorů žáci naší školy vyrobili v hodinách výtvarné výchovy několik desítek obrázků a prostorových prací, určených k výzdobě tělocvičny. Doufáme, že jsme tak přispěli k příjemnému posezení u zabijačkových pochoutek. Na této vydařené akci. *LS*

Jak zabít, očistit a naporcovat prase

Příprava:

Připravíte si sekeru, nejlépe řeznickou, potom kalafunu, to je takový trochu nažloutlý prášek. Pak si připravíte nůž, hrnec na kalafunu, několik kbelíků, zvonec na štětiny, mísu s vařečkou na krev, ocilku na broušení nože, dva kotle a především prase. V jednom budete vařit ovar a v druhém vodu. Na to vše potřebujete více lidí. U kotlů musí být alespoň jeden člověk, aby je hlídal a přikládal. Den před zabijačkou musíte uvařit kroupy. A pak si ještě připravte plynový hořák, provaz, stůl nebo podlážku na kozách, rozporku a něco vyššího.

Jiří Karel – 8. tř.

Zabití prasete:

Iveta Serbousková – 6. tř.

Doneste si kalafunu v hrnci, nůž, sekeru, zvonec a stůl nebo podlážku na kozách. Jeden člověk připoutá praseti provaz za jednu nohu a drží ho pevně, aby neuteklo nebo necuklo. To vše musí být rychlá akce. Ten dotýčný člověk postaví prase kousek od vás. Vy si vezmete sekeru a stoupnete si vedle prasete, napřáhnete se a dáte praseti tečku mezi oči, někdy je lepší mu dát dvě nebo tři rány pro jistotu. Ale musíte mu dát ránu placatou stranou sekery. Vezmete si nůž a druhý člověk si ho musí jistit, aby se nepolekalo. Když ho jistí, tak praseti nahmátnete tepnu a zapíchnete do ní nůž až po rukojeť. Pak nůž vyndáte a pod proud krve dáte misku. Jakmile krev odteče, začnete hýbat přední nohou prasete, jako kdyby ještě pumpovala. Krev ještě teče. Jakmile vše odteče, předáte mísu druhému a ten musí míchat krev do té doby, než vychladne, protože by se srazila. Vy dáte s dalším člověkem prase na podlážku nebo na stůl. Potom posypete část prasete kalafunou a polijete tu část žhavou vodou.

Čištění:

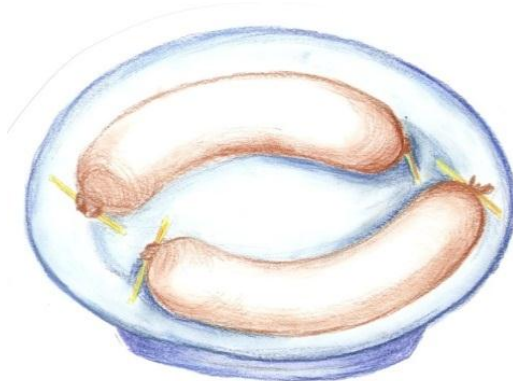
Z kotle si vezmete zvonec a seškrábete štětiny. Když bude prase očištěné, tak vyřízneme nožem oči a ušní bubínky. Pak namočíme konec nohy do vařící vody a chvíli ji tam držíme. Potom vezmete zvonec, na druhé straně zvonce je takový háček, tím zahákneme jeden pařát a škubnete. Tak pokračujete s každou nohou a každým pařátem. Pak si vezmete plynový hořák a celé prase osmahnete. Když tam bude něco osmahlého, tak to seškrábneme nožem. Pak si vezmete nůž a u zadních nohou za šlachou uděláme zářez. Pak si vezmete rozporku a pověsíte prase. Musí viset celé a nesmí se dotýkat země, aby odkapávala krev.

Jitka Nýčová – 3. tř.

Vyvrhnutí vnitřností:

Vezmeme si nůž a nařízneme kůži u zadní části těla (u zadku) a jemně nařezáme až po krk. Činíme tak proto, že bychom mohli naříznout střeva. Jakmile nařízneme břicho, tak vyndáme vnitřnosti. Dáme je do hrnce nebo do škopku, oddělíme střeva, játra, plíce, ledviny, srdce, žaludek, slezinu a žluč. Jazyk vytáhneme s plícemi.

Bourání masa a výroba lahůdek:

Vezmete si nůž a uříznete hlavu. Pak vezmete sekeru a rozseknete hrud' a po páteři prase rozdělíme na dvě poloviny. Pak sekerou rozseknete hlavu a vyndáte mozek. Ty dvě půlky hlavy dáte do jednoho kotle (do toho, ve kterém se bude vařit ovar). Vezmete si jednu polovinu prasete a začnete ji porcovat. Useknete nožičky a uříznete kýtu, pak se z ní stáhne kůže. Ted' odříznete bůček a žebra, pak odříznete tu část, kde jsou cecíky, a dejte do kotle s hlavou.

Od masa odříznete sádlo, z toho můžete udělat škvarky. Potom naporcujete žebra. Do kotle s hlavou přidáte srdce a ledviny, plíce se vaří zvlášť. Pak se tam přidá nějaké to maso, uši, jazyk a kolena.

Až to budete mít hotové, tak rozporcujete přední a zadní končetiny prasete. Potom uděláte to samé s druhou částí prasete. A může začít výroba tlačanky, krup, prejtu a třeba i jitrnic. Kroupy vyrobíte tak, že vezmete nějaké síto a vychladlou krev. Síto dáte nad uvařené kroupy a ležete přes něj krev, po přelití do toho přidáte sůl, pepř, majoránku, smaženou cibuli a škvarené vnitřní sádlo. Potom to vše promícháte a máte kroupy hotové. Ted' se dáte do tlačanky. Ovar musí být doměkka uvařený. Maso na tlačenku pokrájíme na větší kousky. Poté maso ochutíme majoránkou, pepřem, solí, rozmačkaným česnekem a zalijeme vývarem z ovaru a poté plníme do pytlíků na tlačenku, anebo do otočeného důkladně vypraného žaludku, který zašpejlujeme třískou silnou jako tužka, a tlačenka je hotová, dáme ji vařit. Ted' se dáte do jitrnic a prejtu. Zbylé maso z ovaru a vše ostatní nameleme a ochutíme majoránkou, solí, pepřem, namačkaným česnekem a přidáme namočenou housku nebo veku.

Poté si dáme stranou, kolik chceme prejtu, a zbytek plníme do vypraných střev, které pokrájíme. Vyrobité jitrnice a na jedné straně pořádně zašpejlujeme. Poté střívká dáme vařit. Mezitím jsme asi po dvaceti minutách vyndali tlačenku. Po deseti minutách vyndáme jitrnice. To vše vaříme v kotli v polévce zvané „prdeláčka“. Když vám při vaření praskne tlačenka, tak nelitujte, protože polévka bude o 100% lepší. Poté vychladlé maso nasáčkujeme, popíšeme a dáme do mrazáku. Pak už zbývá vše uklidit a máte hotovo. Dobrou chuť.

Napsal: **Daniel Skvrna**

Aleš Pavlíček – 7. tř.

Jiří Matějka – 7. tř.

Eliška Jirmanová – 7. tř.

Když se děti zeptáte, jestli se těší na zimu, většinou odpovědí, že ano. Napadl sníh a během krátké doby měnil svou konzistenci. Během pobytu venku měly děti možnost se seznamovat s prašanem, mokřím sněhem, se sněhem, který vytvořil ledovou skořápku na svém povrchu. Zjišťovali jsme, že bábovičky a sněhuláka postavíme jen z mokrého sněhu. Pokusy se sněhem nás bavili, ale úplně nejvíce se nám líbilo sjíždění svahu na lopatkách, válení ve sněhu, koulování, házení sněhových koulí na cíl, klouzání...Ale byly to i další akce, které nás provázely celou zimou. Chodili jsme do lesa ke krmelci se zásobami jídla pro zvířátka, slavili jsme „srdíčkový den“. Na začátku února se konal zápis do základní školy. Z dětí předškolního věku se stanou „skuteční“ školáci. Někteří se do školy těší, jiní si zatím neumějí představit, co je tam čeká. To čemu se říká „příprava dítěte na školu“, je důležitou součástí předškolního vzdělávání. Ve formě her a dalších činností probíhá po celou dobu, kdy dítě do mateřské školy dochází. V posledním roce je pochopitelně intenzivnější. Jednou z oblastí, kterou je třeba před nástupem do školy rozvíjet, je jemná motorika a grafomotorika. Důležitou oblastí je sluchové a zrakové vnímání, řeč a myšlení, to procvičujeme pomocí různých slovních her, povídání na obrázky,

hledání souvislostí a rozdílů, prostorovou a pravolevou orientaci to procvičíme naprosto přirozeně i během převlékání na vycházku, chystání příborů na stolečky, uklízení hraček. Mateřská škola pracuje s dítětem tak, aby každé získalo v rámci individuálních možností maximum. Nelze tedy očekávat, že v době, kdy děti budou opouštět MŠ, bude jedno jako druhé a že na tom budou stejně například ve čtení, počítání, v úrovni rozvoji řeči, komunikace, či praktických dovedností. Vždyť ani v povinném vzdělávání se neočekává, že všichni děti jsou stejně schopné a stejně výkonné.

Koncem února k nám zavítal masopust. Sešli jsme se všichni v maskách pěkně pospolu – děti a učitelky, a užívali jsme si masopustního reje. Tímto jsme se rozloučili se zimou a už se budeme těšit na jarní sluníčko.

DR

Antonín Jareš – 5. tř.

Jarní prázdniny

Jan Mertlík – 5. tř.

Prázdniny začaly nudně, ale zábava se postupně začala rozjíždět. Chodili jsme ven a vyváděli různé skopičiny. Zrovna jsme seděli na zastávce a přemýšleli, co budeme dělat. Nic nás nenapadlo, ale po delší chvilce přemýšlení jsme na to přišli - budeme hrát na Pravdu, nebo úkol. Tato hra má jednoduchá pravidla. Už z názvu se dá poznat, o co jde. Kamarád vám dá na výběr, jestli chcete zodpovědět otázku, nebo dostat úkol - musíte dát fant (mikina, bunda, čepice,...), který si pak musíte něčím vysloužit nazpět. Dávali jsme si vtipné úkoly a řehtali jsme se, div nám zuby nevypadaly. Asi po hodině jsme přestali hrát, protože už byla zima a byl pravý čas vysloužit si fanty zpět. Potom, co jsme dostali oblečení, šli jsme k nám domů dát si kávu a trochu se ohřát. Koukali jsme na televizi, a když skončil film, byl nejvyšší čas vypravit se domů. Cestou jsme vymýšleli, co zábavného dělat další den. Cesta utekla a došlo k loučení. Slunko hrálo a já jsem se vypravila s puštěnými písničkami domů. Šklebila jsem se celou cestu s dobrou náladou a dobrým pocitem, že jsem si s kamarády užila kupu legrace.

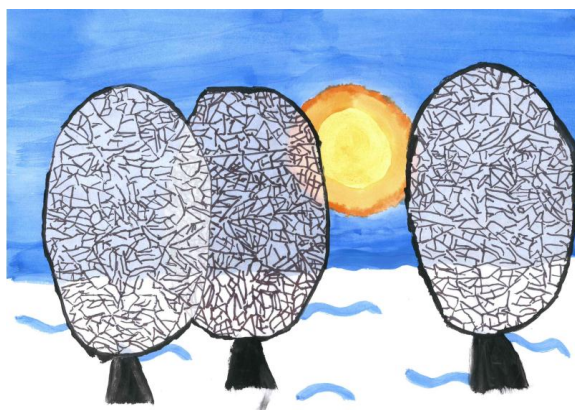
Napsala: **Adéla Pöllnerová**

Jarní prázdniny začaly 27. 2. 2012 v pondělí. První den jsem spala až do půl desáté, probudil mě náš papoušek brutálním řevem. Ve středu u nás byl můj kamarád, tak jsme šli ven. Večer dávali krásný horor, který se mi opravdu líbil. Když film skončil, tak jsem se nudila a pustila jsem si další, který se jmenoval Krvavý Valentýn. Šla jsem spát asi ve 2 ráno. Ráno mě probudilo sluníčko, které mi svítilo na obličej. Šla jsem ven a musela jsem rozdělat celou králíkárnou, protože budeme dělat novou. V pátek jsem šla nakrmit králíky a potom jsem si s nimi hrála. Musela jsem vykydat křečkům, kterých mám osmnáct.

Napsala: **Jaroslava Zemčíková**

Klára Špačková – 5. tř.

Adéla Šiborová – 4. tř.

Valentýna Nováková – 1. tř.

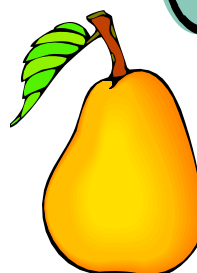
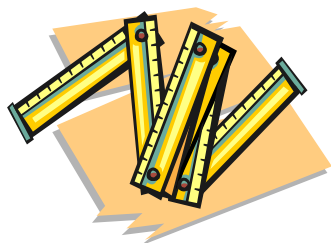
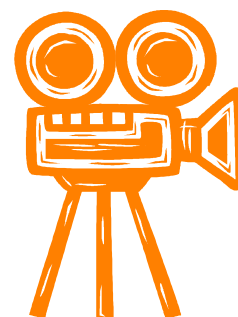
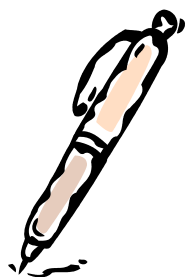
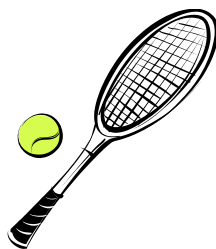

Natálie Nováková – 4. tř.

Tvorba žáků 1. třídy

Slovo s hláskou R

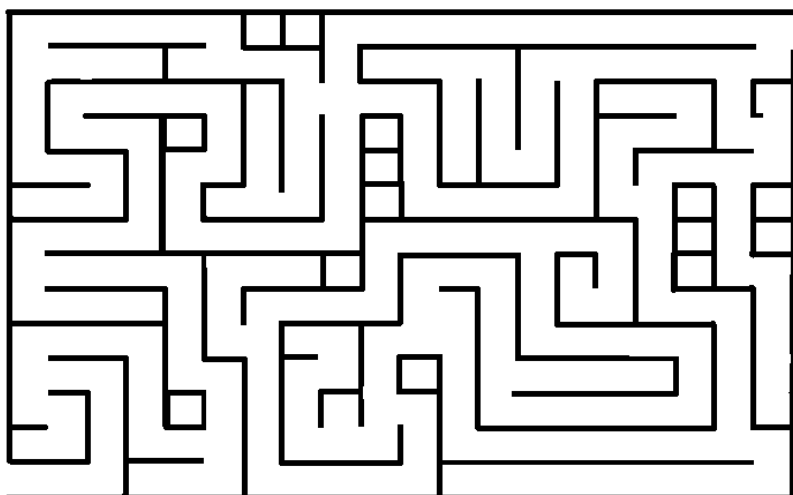

Úkol: Vyškrtej všechny obrázky, které obsahují hlásku R. Ze zbylých utvoř tajenku dle návodu.

Návod pro TAJENKU: Vypiš 3., 1., 2., 4. a 2. hlásku.

Začátek

Dokážeš prolézt bludištěm?

Jaké slovíčko skrývá tajenka?

8

2

6

1

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

7

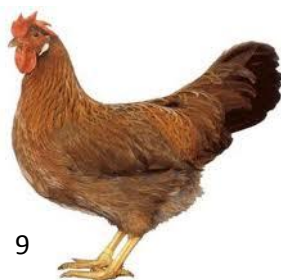
3

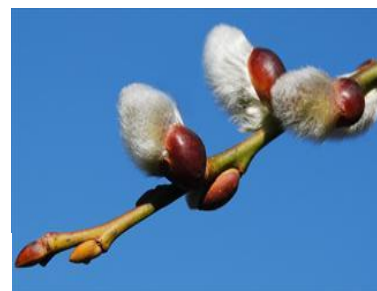
5

10

9

4

Autorky křížovky: Lenka Maťátková, Lucie Trohořová – 9. tř.

Je tu konečně období plné vůní, barev a dobré nálady, proto Vám všem přejeme krásné jarní dny plné sluníčka a pohody.

Vaše redakce časopisu KČ, LS, MH.

Číslo 40 bylo vydáno 4. dubna 2012 v počtu 135 výtisků.